

[Miljøministeren]

spørgsmålet op til vurdering, om disse straffebestemmelser er tilstrækkelige, og om administrationen af dem også er sådan, som vi som lovgivere kunne ønske det.

I øvrigt vil jeg gerne slutte med endnu en gang at bekræfte, at jeg selvfølgelig er helt parat til at drøfte de nærmere enkeltheder under samråd i udvalget.

Thorndahl (FP):

Jeg er naturligvis meget taknemlig for, at ministeren opfatter begrænsningerne for anvendelse af lovgivningens bemyndigelser på nøjagtig samme måde, som jeg gør, og det forstod jeg, kort resumeret, går ud på, at man ikke bør, skal eller kan lovgive gennem anvendelse af bemyndigelserne. Det var sådan, jeg forstod ministeren.

Jeg kan i den forbindelse gøre opmærksom på, at jeg følger anvendelsen af disse bemyndigelser meget nøje og har gjort det gennem nogle år, og vi får helt givet lejlighed til at diskutere det i sammenhæng. Men da jeg har rejst spørgsmålet, fordi der var tid til det, i denne forbindelse, vil jeg lige nævne et enkelt eksempel fra ministerens nuværende område, nemlig § 34 i kommuneplanloven, som jeg har nævnt før. Den handler om ekspropriation, og man fastslår, at der kan eksproprieres af kommunalbestyrelserne, når ekspropriationen er af væsentlig betydning for lokalplanens gennemførelse. Da man behandlede det i folketingsudvalget, spurgte man naturligvis den daværende minister, om der hermed var tilsigtet nogen ændring i de ekspropriative beføjelser i forhold til gældende lovgivning, for der kan jo indbygges alt i et væsentlighedskriterium. Der fastslog ministeren, at der ikke var tale om nogen ændring i forhold til byplanlovens § 10, men alene tale om det, man kaldte en sproglig modernisering, og alligevel bliver der nu administrativt fremlagt en række lokalplaner med ekspropriative hensigter, som efter min opfattelse går langt videre end det, der var hensigten med denne sproglige modernisering, og sådan har man også fortolket det. Jeg kan nævne flere eksempler, men som jeg sagde før, kommer vi tilbage til det mere specielt senere.

Bolvig (RV):

Jeg spurgte i al fredsommelighed ministeren i mit første indlæg, hvad Danmark gør for at gennemføre en international konvention om lodstvang i følsomme internationale farvande.

Jeg spurgte også, om ministeren ville overveje at gennemføre en aftale om at kunne stille gratis lodser til rådighed for skibe, som krydser ned igennem de danske farvande, skibe, som har særlig følsomme laster. Endelig foreslog jeg, at det var rigtigt, at vi inddrog biologisk ekspertise som sagkyndige ved behandling af klagesager. Jeg synes ikke, det behøver at afvente en ændring af miljøbeskyttelsesloven, men ministeren vil måske hellere diskutere disse ting i udvalget.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg vil ikke sige, at jeg hellere vil diskutere disse spørgsmål i udvalget, men jeg tror, det er praksis, at man drøfter sådanne mere detaljerede problemer i udvalget.

Men hvad angår dette med ekspertisen i klagesager, mente jeg, jeg havde svaret på det generelt, nemlig at jeg mener, vi bør tage det op i forbindelse med revision af miljøloven.

Hvad angår lodstanken, beklager jeg, at jeg ikke svarede. Det er et spørgsmål, industriministeren og jeg er i fuld gang med at prøve at finde bedre løsninger på. Men det er noget kompliceret, som spørgeren også ved, fordi vi ikke uden videre kan påtvinge folk lods. Det kan være, at vi, som hr. Bolvig er inde på det, kan friste nogle, men det er dog ikke alle, ved vi, der lader sig friste, heller ikke, hvis de får tilbudt gratis assistance. Vi har altså nogle problemer, som vi er helt opmærksom på at man bør finde løsninger på, og vi arbejder netop på, at man internationalt godkender, at der bør være lodser, men det er jo ikke os, der bestemmer indholdet af konventionerne.

Til hr. Thorndahl vil jeg sige, at jeg er meget parat til i udvalget at drøfte konkrete eksempler, som skulle godtgøre hr. Thorndahls påstand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling